ר' מאיר לב – על בעל פעור – איתור מוסר אל קבון, ועיה"ט

פנחס בן אליעזר, ובגמ' שם מעשה בזמרי אחת כו'.

דברים ד' כ"ג, לא תוסיפו כו' עיניכם הרואות כו'

מהי השייכות פעור, לעניין בל תוסיפו ובל תגרעו.

העבודה של עכ"פ לא היתה עצם הבעיון – פריצה כל הנדרים,

ומעשה בסבטאי בן אלפס (שם) עיי"ש. ומובן מאיליו שלעכ"פ לא הם

הפרה. ולהלן גם הבעיון של בל תגרעו, פריצת הגדר, ומצה

מאיסים להתנדרות. ולהו הסיבה ביקב, דאמת לא הגיה לו

לגמרי, כדי שישאר גדור גם לאחר הפריצה הלא.

ומן הסדר אוהלך.

ומן עניין בל תוסיפו. ר' סעדיה כתב המוסיף עולה.

ולהו עניין לא תוסיפו כו' עיניכם הרואות כו'.

והמסורה היא להיות עבד ומכון לרבון ד' – ולהו דבר הלה מלך

וה' במעשה מדי בן אכול (מגל ב' ט'), מאין ידע שלמה שיעבור

על השלחן. ומדוע ותר אמאי אשיאו, אלא לבו היסוד דלעיל.

ור' סעדיה גאון ב' בהשגה של הרהור שאין לומר דבר הלה לומר, ופירוש

בגמ' פשיטא ומשני מהו דתימא מים חיים יתבשו כו' ומיינו דבדמון

רצה שיהי' כדי ויתכיון לאלו ויהרוס הגפה.

ולהו בוודאי אלמלא הנדון לאור תקר התורה; ולא תשא הפרה

ולפי מבן הסיבה תלוי בסוגיה לא גר – כי מדעה היא עבד ד' מאיר הסב.

בר הלכה קדושין עד מתי בשר והוכחת הדר מדאינון נדר מפני בעלה, ואף אסור בשר תיתן לי כליות והבתי פרי רק אינו דמייני באדם ומותר בשר, ואסור לרבנו מפני בעלה - לשי' הרמב"ם בדם עוזר ועבודתו בשרה. תני' המרחשת, דאף נודר לו חולין. תי' הולך לפי הפורות. ומי' הטה (ה' עבדים)

בהקדמה באדבר שה' דרך נס, ולמעלה מן הטבע, הי' לגדול אנרים מעלה, והוא הי' כוח הדעת. אבל מה שנוגע להליכות עולם, הי' מעלה לגדול אנרים ולכן בנ' בפתח, קדם מעלה לאנרים, כיון דאינו מדבר בכניסה לארץ, והי' הליכות בדרך הטבע, ובזה מעלה לדם.

וההבדל בזה דבהליכות ולבוי אנרים הי' אות השלמת ד' מנינו לעין כל, והוא בבוד ד' ותקיים הבטחה משמים בהליכות בני הארץ הי' הבטחה גבוהה ורק המביט בעין יפה הי' מרגיש בה כמו ההולך באשכרה הלילה אור רק לפרקים הי' נגלה ההשגחה לעין כל, כמו אור הברק המאיר לאשכרה הלילה (לשון הנדאר הנביב לפ' באדבר)

ולפי מדרש דבנ' באדבר מ' והמונים עלו. ומילו אבל מעשה (ב' כ') כ' ועלו עשה מעשה. והיינו דהמונים עלו, היינו דהוי כרסן הסמן אבל הגדול, ותנינתו במלוי בדברו מלוי בדעת מי שגדול מעין. אבל משמעות ועלו להיפך דדעת הגדול - אנרים - הכרסן והוא מעהיגו, כי בהקדמת הטבע הי' מעשה גדול מאנרים ובנ'.

ובן פ' נחי שכל אות יגו כי מעשה הבכור, ומנ' כשי' השכיל אות יגו בחכמה ומדעת, כי יגע דמעשה הבכור. והקביב שם מנ' כי באות לוי הי' לעיקר להפרש אות יגו. אלו להפרש אות מעמד הבנים, אבל כיון דמעשה הבכור מסה הי' מכוון שיעמוד מעשה לגדל הימין של יעקב, ומנרים לגדל השמאלי, ורק אות יגו שכל הטעמו שאעלה שהקדים יעקב אות אפרים לפני מעשה, מכלל בנ' בפתח, מעשה קדם, משום דאנרים לפני מעשה בעינינו ולתנוים מה שלמעלה מהטבע, ולכן שם יגו, שאו יגיבם הקדש. אבל בהליכות עולם - יהיו הגדל - מעשה קדם ובדלעולם. (ר' הקביב שם ובן בהושיע כ' פ' פנחס (פכ' פסוק ה ובדש' שם). ~~מפני מה דבעשה לאלף הוא שלמה המלכים~~ - יש).